

УДК 378

Наталія Бабенко,
студентка гр. 011м-19-1
Наук. кер.: І.І. Козинець,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри філософії і педагогіки
НТУ «Дніпровська політехніка»

ПЕДАГОГІКА ПАРТНЕРСТВА У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Разом із розвитком суспільства повинні розвиватися методи підготовки випускників закладів вищої освіти, адже мета освітнього закладу – навчити студента вчитися та самостійно здобувати знання протягом життя. Саме принцип педагогічного партнерства найкраще сприяє реалізації співпраці викладача та студента.

Педагогіка партнерства – напрям педагогіки, що являє собою систему методів і прийомів виховання і навчання на засадах гуманізму та творчого підходу до розвитку особистості [5].

Проблемою партнерства у відносинах викладача та студентів займались М. Власенко, О. Друганова, О. Микитюк [6], Т. Кравчинська [3; 4] та ін. Різним аспектам проблеми приділено увагу в наукових працях Педагогіка партнерства передбачає, що

студент є рівноправним учасником освітнього процесу і повністю відповідає за свої результати.

В основу педагогіки партнерства вкладається ідея, що викладач та студент обоє зацікавленими та добровільними соратниками, які активно взаємодіють один з одним. Крім того, вони об'єднані спільними цілями. Саме така взаємодія дає змогу реалізувати кожному індивідуально-особистісну стратегію розвитку.

Викладач під час роботи зі студентом на рівні партнерства виконує різні ролі: помічник, радник та ін. Викладач має зорієнтувати студентів відчувати потребу самостійно засвоювати нову інформацію протягом усього життя, а не тільки в період навчання в університеті. Також важливо ефективно використовувати ці знання на практиці [1, с. 251].

Сучасне навчання вимагає зміни структури співпраці викладача та студента, відбуваються зміни в педагогічній етиці: новими принципами в спілкуванні зі студентом є взаємоповага та взаєморозуміння, на зміну рольового спілкування повинно прийти особистісне.

Перед викладачем постає завдання спонукати студента до обміну думок та моделювання різних ситуацій, які в свою чергу будуть стимулювати його до самоаналізу та самопізнання [2, с. 183].

Організація педагогічного партнерства між викладачем та студентом можлива за умови створення психологічно-комфортної атмосфери; реалізації діалогу, де учасники взаємодії виступають у ролі активних суб'єктів.

До принципів, на яких ґрунтується педагогіка партнерства, можна віднести такі: повага до кожного студента, як особистості; позитивне ставлення до всіх учасників освітнього процесу; відносини, побудовані на довірі; побудова діалогу на ідеї взаємодії; заохочування студентів до активних дій під час навчання; навчання без примусу; інноваційна діяльність; соціальне партнерство [5].

Якщо говорити про соціальне партнерство, то треба додати, що воно базується на ідеї рівності сторін, прийнятті зобов'язань та обов'язковості виконання вимог. Метою такої взаємодії є ефективний розвиток студентів, їх самореалізація та

самовизначення. Для вдалого розвитку соціального партнерства потрібні інтелектуальні, кадрові та методичні ресурси [3].

Партнерство ґрунтується на співпраці, на спільних інтересах та потребах, добровільності, рівноправності всіх партнерів, відповідності змісту, цілей, наслідків та вимогам законодавства у сфері освіти. Технологія соціального партнерства є однією з найефективніших у побудові соціально орієнтованої взаємодії педагогів та студентів.

Для ефективною реалізації такої концепції потрібно розширити знання про педагогічні технології, необхідно поглибити предметні знання. В умовах сучасного освітнього процесу актуально буде використати інтерактивні технології. Також важливо не забувати про аналіз досвіду викладачів.

Мета педагога – зробити максимально комфортні обставини для розвитку здібностей кожного студента. Також викладач повинен володіти прийомами емпатії, рефлексії та самоаналізу. Викладач повинен бути здатним аналізувати власні дії, робити висновки і вибудовувати нові принципи роботи зі студентами. [4].

Отже, педагогіка партнерства набуває важливого значення як вектор гуманного і творчого підходу до кожного з учасників освітнього процесу, а запровадження нового змісту освіти щодо співробітництва педагогів і студентів, з метою особистісного розвитку та орієнтує на поважне ставлення до всіх учасників освітнього процесу.

Список використаних джерел

1. Вишневський О. Теоретичні основи сучасної української педагогіки : Посібник для студентів вищих навчальних закладів. Д: Коло, 2006. 326 с.

2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: навч. посіб. К.: Академвидав, 2004. 352 с.

3. Кравчинська Т.С. Реалізація принципів педагогіки партнерства в умовах запровадження Концепції «Нова українська школа». URL: http://lib.iitta.gov.ua/712150/1/_4.3_Кравчинська.pdf

4. Кравчинська Т. С. Педагогіка партнерства: основні ідеї, принципи та сутність. Підготовка керівних та педагогічних кадрів до реалізації Концепції Нової української школи: 36. ст. Всеукраїнської наук.-практ. Харків : Харківська академія неперервної

освіти, 2017. С. 85–88, URL: http://conf-hano.at.ua/load/zbirniki/elektronnij_zbirnik_materialiv/4-1-0-680

5. Основні принципи педагогіки партнерства. URL: <https://vseosvita.ua/library/osnovni-principi-pedagogiki-partnerstva-72381.html>

6. Педагогічне партнерство у процесі професійної підготовки майбутніх учителів. URL: https://otherreferats.allbest.ru/pedagogics/00923770_0.html